

hvor Rigsdagen bor. Det er en Indven-
ding, der er bleven gjort, og som kan
gøres med Rette.“ Det ærede Medlem
havde ganske sikkert nogen Ret i denne
Betragtning. Man vil sikkert ogsaa indrømme,
at den Udvej, som man straks havde tænkt
sig Muligheden af — nemlig at der paa
Hovedfaçaden blev 3 Adgange til Slottet
—, ved nærmere Undersøgelse viste sig
uigennemførlig. Men navnlig gjorde det
ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neer-
gaard) sig til Talsmand for Rigsdagens
selvstændige Værdighed, som det ærede
Medlem sagde. Han gjorde gældende, at
efter hans Skøn vilde det være usømmeli-
gt at anbringe Rigsdagen paa den Maade,
som var foreslaaet, i en Sidefløj, der ikke
fremtræder som en selvstændig Bygning
fra de to Sider, hvor Folk i Almindeligh-
hed komme. Thi naar man ikke har, ud-
talte det ærede Medlem, et ganske særligt
Ærinde til Rigsdagen, gaar man ikke ind
i denne Biblioteksgaard, der nu vil blive
Rigsdagsgaard, nej, man passerer enten
fra Ridebanen eller fra Slotspladsen, og
da ser man fra begge Sider et Slot og
aner ikke, at der er en Rigsdag, og Rigs-
dagsbygningen vil efter det ærede Med-
lems Opfattelse derfor ikke faa dette
Præg af et selvstændigt Hele, saaledes som
det utvivlsomt er Rigsdagens Mening, og
som han paastaar, at det altid har været
dette Tings Mening, at det skulde være.

Naar Opfattelserne ere saadanne —
og særlig gjorde det ærede Medlem fra
Æbeltoft denne Opfattelse meget stærkt
gældende baade ved Sagens første og ved
dens sidste Behandling her i Tinget —,
havde jeg troet, at det var et Forslag,
som netop vilde tiltale de to Partier her
i Tinget, naar man foreslog, at den gamle
Biblioteksbygning for en meget væsentlig
Del skal falde, saa der tilvejebringes en
stor aaben Plads, begrænset af Rigsdagen
paa den ene Side, vis-à-vis den ny Bi-
blioteksbygning, og saa Christian den Fjerdes
to gamle Bygninger paa de to andre
Sider. Men til min store Overraskelse
har denne Plan i alt Fald foreløbig ikke
vundet tilstrækkelig Tilslutning der, hvor
jeg havde ventet, at Tilslutningen skulde
blive allervarmest.

Ogsaa den højtærede Minister, vil jeg
da antage, kunde dele disse Forventninger
fra min Side, thi overfor Udtalelser ved
Sagens første Behandling mod at foretage
en Gennembrydning drog den højtærede
Minister meget stærkt til Felts, idet han
udtalte, at det i allerhøjeste Grad havde
forbavset ham, at nogen her i Tinget

vilde udtale sig mod en Gennembrydning
af Biblioteksbygningen, da man netop her
fra dette Ting havde, om ikke just første
Gang fremsat, saa dog i allerhøjeste Grad
støttet denne Tanke, at en Gennembryd-
ning maatte der til for at skaffe Lys og
Luft overfor Rigsdagsfaçaden og for at
gøre Rigsdagsgaarden hyggeligere, smuk-
kere og værdigere for Rigsdagen. Men
saa vidt jeg nu har forstaaet, har den
højtærede Minister nu ladet denne Anke
mod Indvendingerne falde, idet han slutter
sig til Forslaget om ikke at foretage
nogen som helst Gennembrydning.

Forslaget om en Gennembrydning er,
som den højtærede Minister sagde, neppe
første Gang fremkommet her i Tinget.
Det er fremkommet fra Kunstneres Side,
men har her i Tinget fundet den varmeste
Tilslutning fra forskellige Sider,
som jeg allerede har nævnt, men navnlig
fra det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme),
som netop har peget paa dette, at fore-
tager man en saadan Gennembrydning,
vil Rigsdagsbygningen, vendende ud mod
Havnen og Skibsfartens Vej og skuende
op til Opbevaringsstedet for Folkets aande-
lige Skatte, det kongelige Bibliotek, træde
frem skøn, stor og uafhængig af det Konge-
slot, som det er knyttet til bagved, og som
her ikke træder frem. Og han har udtalt
og faaet Tilslutning dertil heri Tinget, at
Rigsdagsbygningen paa denne store og
smukke Plads og med den store, smukke
Façade, den faar, netop vil faa et Ydre,
der træder frem, prægende det indre, og
ingen vil ane, at der bagved ligger et
Kongeslot. Disse og mange andre Ud-
talelser vise netop, at hos ham og dem,
der staa ham nærmest, er Tanken levende
om at faa gennembrudt paa dette Sted,
og, som sagt, ogsaa den højtærede Minister
har haft varm Sympati for at gennem-
bryde paa dette Sted.

Det Forslag, vi stille, er altsaa føl-
gende: Ministeriet faar Bemyndigelse til
nede ved Frederiksholms Kanal mellem
denne og Tøjhuset at udarbejde Planer til
Bebyggelsen, som væsentlig kun vil blive
en Bebyggelse med et Rigsarkiv, til at
foretage dette og derefter at forelægge
os Planerne, naar Ministeriet har godkendt
dem. Hvilken Vej Ministeriet da vil gaa
for at tilvejebringe dette, om det vil ud-
skrive en offentlig Konkurrence eller ej,
bliver Ministeriets Sag, men vi have dog
udtalt i Betænkningen, at vi mene, at Re-
sultatet, naar det foreligger, skal fore-
lægges her for Rigsdagen. Dette sidste
Punkt, Forelæggelsen for Rigsdagen, skal